

Sygn. akt II Ka 529/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Siedlcach Urszuli Gałązka- Szewczak

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2016 r.

sprawy **F. S.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 20 czerwca 2016 r. sygn. akt VII K 719/15

wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.

Sygn. akt II Ka 529/16

UZASADNIENIE

F. S. oskarżony był o to, że:

w dniu 28 września 2015 roku w miejscowości K., pow. Ł., w woj. (...) prowadził samochód osobowy marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 2,18 promila alkoholu etylowego we krwi,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy Siedlcach wyrokiem z dnia 20 czerwca 2016 r. oskarżonego F. S. uznał za winnego tego, że w dniu 28 września 2015 roku w miejscowości K., pow. Ł., w woj. (...) prowadził samochód osobowy marki A. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 1,22 promila alkoholu etylowego we krwi tj. dokonania czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierzył karę grzywny w wysokości 120 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; na podstawie art. 43a § 2 kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych; na podstawie art. 43 § 3 kk zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy właściwemu miejscowo Wydziałowi Komunikacji; na podstawie art. 63 § 1 kk na

poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 września 2015r., przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 998,41 złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając go w całości i zarzucając naruszenie zasad i przepisów procesu karnego, a przede wszystkim prawa do obrony poprzez niezawiadomienie go o terminie rozprawy, nieodroczenie rozprawy celem uzyskania wyjaśnień od oskarżonego, przyjęcie przez sąd za wiarygodną opinii biegłego M. R., co do faktu spożywania alkoholu przed kolizją.

Podnosząc te zarzuty apelacja wносиła o:

1. dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, bowiem ta opinia jest zarówno niepełna, jak i nie wyjaśnia stanowczo lecz jednostronnie niekorzystnych dla oskarżonego, przy czym o ile to możliwe wnosił o opinię wykonaną przez Instytut Ekspertyz Sądowych w K., albowiem poza problemami z alkoholem (co jest przeszłością) przede wszystkim był trzeźwy a musi stale opiekę mieć nad żoną, wożenie (częste) do szpitala, lekarzach itp.) – przy jej 700 zł renty, ewentualnie o
2. zmianę wyroku przez uniewinnienie lub uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna o ile wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, albowiem Sąd Rejonowy dopuścił się uchybień proceduralnych tego rodzaju, które uniemożliwiają przeprowadzenie merytorycznej kontroli instancyjnej.

Na wstępie stwierdzić należy, iż bezpodstawnym jest zarzut jakoby naruszone zostało prawo oskarżonego do obrony poprzez niezawiadomienie go o terminie rozprawy. Jedyna rozprawa w przedmiotowej sprawie miała miejsce w dniu 20 czerwca 2016 r. i w aktach sprawy (k.38) znajduje się zwrotne potwierdzenie doręczenia wezwania na tą rozprawę, które zostało osobiście odebrane przez oskarżonego. Dlatego, w sytuacji gdy F. S. – pomimo prawidłowego zawiadomienia go o terminie rozprawy nie stawił się na nią, a Przewodniczący i sąd nie uznali jego obecności za obowiązkową, nie było przeszkód aby rozprawa odbyła się pod nieobecność oskarżonego. W tej jednak sytuacji obowiązkiem sądu było, stosownie do uregulowania zawartego w art. 389 p 1 kpk, odczytanie jego wyjaśnień. Sąd zaniechał tej czynności czym w sposób rażący uchybił treści art. 410 kpk nie wykorzystując tak istotnego, z punktu widzenia przyjętej przez oskarżonego linii obrony, źródła dowodowego. W trakcie postępowania przygotowawczego (k.22-23) F. S. nie przyznał się do stawianego zarzutu zaprzeczając jakoby spożywał alkohol przed kolizją drogową. Alkohol taki – w ilości 2 piw i wódki 0,7 litra miał wypić już po zaistnieniu kolizji, a przed przybyciem policji. Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku Sąd nie przytacza wyjaśnień oskarżonego ale niewątpliwie odnosi się do ich treści, skoro ustala, iż po kolizji oskarżony wypił dwa piwa, jednocześnie odrzuca wersję aby w tym czasie spożywał on nadto wódkę. Na poparcie swoich ustaleń sąd przywołuje opinię biegłego M. R., który stosownie wycień dokonuje w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego, który to dowód źródłowy nie został przez sąd w ogóle ujawniony. Rodzaj i charakter uchybień, których dopuścił się Sąd I instancji musiały skutkować uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, ponieważ dla wszechstronnego wyjaśnienia niezbędne jest przeprowadzenie przewodu sądowego w całości (art. 437 § 2 zd. 2 kpk).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd w całości przeprowadzi przewód sądowy wysłuchując oskarżonego oraz świadków, rozważy wywołanie – czy to z urzędu, czy też na wniosek stron – ustnej uzupełniającej opinii biegłego M. R. i ustali w sposób niewątpliwy stan faktyczny ustosunkowując się do wersji prezentowanej przez oskarżonego.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 437 § 2 kpk, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.